

POSTANOWIENIE

Dnia 12 stycznia 2005 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Zbigniew Myszka (przewodniczący)

SSN Herbert Szurgacz

SSN Andrzej Wasilewski (sprawozdawca)

w sprawie z wniosku S. B.
przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B.
o prawo do emerytury nauczycielskiej,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 12 stycznia 2005 r.,
zażalenia wnioskodawczynie na postanowienie Sądu Apelacyjnego w K.
z dnia 27 lipca 2004 r., sygn. akt III AUa .../02,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Sąd Apelacyjny w K. postanowieniem z dnia 27 lipca 2004 r. (III AUa .../02) odrzucił kasację wnioskodawczynie – S. B. od wyroku Sądu Apelacyjnego w K. z dnia 18 marca 2004 r., bowiem „w kasacji sporządzonej przez pełnomocnika ubezpieczonej nie spełniono ani wymogu przytoczenia podstaw kasacyjnych z ich uzasadnieniem, ani też w żaden sposób nie wskazano okoliczności uzasadniających rozpoznanie tego środka odwoławczego. (...) Podobnie brak przedstawienia okoliczności uzasadniających rozpoznanie kasacji.”

W zażaleniu na powyższe postanowienie Sądu Apelacyjnego w K. z dnia 27 lipca 2004 r. pełnomocnik wnioskodawczynie zarzucił, że: „Przytoczenie podstaw kasacyjnych nie musi nastąpić przez cyfrowe powołanie przepisów lub

powtórzenie ich treści (...). Wystarczy, jeżeli z podstaw kasacyjnych wynika, które przepisy prawa zostały naruszone (orz. SN z 21.11.1938 r., PPA 1939, str. 138). W uzasadnieniu kasacji z dnia 5 czerwca 2004 r. pełnomocnik powódki wskazał naruszenie przepisów postępowania mających istotny wpływ na wynik sprawy poprzez pominięcie wnioskowanych przez powódkę dowodów na okoliczność ilości przepracowanych przez nią godzin dydaktycznych stanowiących podstawę do przyznania prawa do emerytury oraz zmianę stanowiska Sądu I instancji zawartego w uzasadnieniu jego orzeczenia bez możliwości wykazania przez powódkę swoich praw. (...) Kasacja może być merytorycznie rozpoznana, mimo że nie wskazano, jakie przepisy prawa zostały naruszone, jeżeli z uzasadnienia wynika w sposób oczywisty, których przepisów dotyczą zarzuty (orz. SN z 7.03.1997 r., II VKN 27/97). (...) A zatem brak cyfrowego powołania przepisów lub powtórzenia ich treści nie może być podstawą odrzucenia kasacji."

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja powinna czynić zadość szczególnym wymaganiom formalnym określonym w art. 393³ k.p.c., w tym należy w niej w między innymi także: po pierwsze – należy przytoczyć podstawy kasacyjne i ich uzasadnienia (art. 393³ § 1 pkt. 2 k.p.c.) oraz po drugie – niezależnie od tego należy przedstawić okoliczności uzasadniające przyjęcie kasacji do rozpoznania (art. 393³ § 1 pkt. 3 k.p.c.) – co w tym wypadku oznacza, że w kasacji należy wykazać (*sic!*), iż w sprawie, której ona dotyczy, bądź „występuje istotne zagadnienie prawne” (art. 393 § 1 pkt 1 k.p.c. – *a contrario*), bądź „istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie” (art. 393 § 1 pkt. 2 k.p.c. – *a contrario*), bądź też „zaskarżone orzeczenie oczywiście narusza prawo” albo „zachodzi nieważność postępowania” (art. 393 § 2 k.p.c.); wnoszący kasację nie może przy tym ograniczyć się do powtórzenia w jej treści jednego lub kilku ustawowych sformułowań, do którego lub których pragnie nawiązać, jako do „okoliczności uzasadniających rozpoznanie kasacji”, lecz obowiązany jest do profesjonalnego prawniczego uzasadnienia wskazanej lub wskazanych „okoliczności uzasadniających rozpoznanie kasacji” i to w kontekście okoliczności faktycznych i prawnych tej sprawy, której kasacja ta dotyczy. Niespełnienie

powyższych wymagań formalnych kasacji stanowi tzw. brak istotny kasacji, a to w konsekwencji skutkować musi jej odrzuceniem.

W kasacji wniesionej w niniejszej sprawie pełnomocnik powódki nie uczynił zadość wymienionym wyżej wymaganiom formalnym kasacji, albowiem: po pierwsze – w kasacji tej nie zostały ‘przytoczone podstawy kasacyjne’ wraz z ‘ich uzasadnieniem’ (art. 393³ § 1 pkt 2 k.p.c.), skoro w jej *petitum* pełnomocnik skarżącej ograniczył się jedynie do ogólnego sformułowania zarzutu naruszenia „przepisów postępowania mających istotny wpływ na wynik sprawy poprzez”, który następnie uzasadnił ‘pominięciem wnioskowanych przez powódkę dowodów (...)’, ‘zmianą stanowiska Sądu I instancji zawartego w uzasadnieniu jego orzeczenia, bez możliwości wykazania przez powódkę swoich praw’ oraz ‘błędym ustaleniu ilości przepracowanych godzin dydaktycznych (...)’, natomiast w ogóle nie wskazał konkretnych przepisów procesowych, które w jego przekonaniu zostały w konsekwencji w danym wypadku naruszone; oraz po drugie – w kasacji tej w ogóle nie zostały przedstawione przez pełnomocnika skarżącej ‘okoliczności uzasadniające jej przyjęcie do rozpoznania’ (art. 393³ § 1 pkt. 3 k.p.c.), co uzasadniało jej odrzucenie na podstawie art. 393⁷ § 2 w związku z art. 393⁵ k.p.c.

Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd Najwyższy na podstawie art. 385 w związku z art. 397 § 2 oraz art. 393¹⁸ § 3 k.p.c. orzekł jak w sentencji.

Teza:

Nie przytoczenie w kasacji podstaw kasacyjnych oraz okoliczności uzasadniających jej przyjęcie do rozpoznania, a jedynie podniesienie w *petitum* kasacji ogólnie sformułowanego zarzutu 'naruszenia przepisów prawa procesowego", przesądza o odrzuceniu kasacji (art. 393⁵ k.p.c.).